

امور تحریریه ایچون فؤاد بکه
وامور اداره ایچون آرتین افندی به
مراجعت اولنور.

مسکمزه موافق آثار قبول اولنور.
درج اولمایان اوراق اعاده اولماز.

مجله ادبیات

اداره خانه سی باب عالی جاده سنده
۵۲ نوسرولی « شرکت مرتبه »
طبعه سیدر.

استانبول ایچون سنه لکی مطبعه دن
آلتمق شرطیه ۴۰ طشر دله پوسته
اجرتیه برابر ۶۰ غروشدرد.

نسخه سی ۱ غروش

پنجشنبه کونلری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزدر

نسخه سی ۱ غروش

یایمه چیچک یایان قیزه:

بهوده امکارک، کوزل قیز!
بیك سعی ایله یایدیغک شو ازهار
— نور آلسده جهه ترکدن،
ویرسهک ده حیات کوزلرکدن —
ایتمزینه بر طراوت اظهار.
بر حسنه مثال اولورکه آنمز،
بر پیکری آکدیررکه جانسزا

یوق شبهه که، ای نهال عصمت!
کل رخلرکک او رنک صافی
اوستنده کی غازه دن کوزلدر،
بیك کره لطیف و بی بدلدر،
زیرا بو طبیعتک خلافی:
بر یایمه نقاب ایچنده البت
کولمز یوزه چهره محبت! [۱]

محمد فکرت

صبح بهاران — یاخود — شام غریبان

هوا لطیف، دکر راکد، آسمان شخور،
تموج ایتمده یریر ظلال تنهایی...
نشمین چمن اوستنده وقف حزن و سرور،
سحرده سیره قویولدم سمایی، صحرایی.

بر آفتابرخک برقع جمالی کبی
خفیف برسیسه هپ کائنات مستغرق؛
اوذی نقاب جلالک فروغ آلی کبی.
نکھفروز ایدی انوار لاله رنک شفق.

صبحا وقتی دم رقت طبیعتدر،
سکوت حاکم مطلقدر اول زمان دهره.
صبحا وقتی، او بر آن ذی لطافتدر؛
لطیفدر نهیه باقسهک: سمایه، بر نهیره،
او چان طیوره، آچان دلربا شکوفه در،
— شکوفه در که برر خنده مزه در —
سمایه، شبنم — حتی او قطره کهره؛
لطیفدر نهیه باقسهک، لطیف و مغبردر!

بو اغبرار لطیفک سرایتیه کوکل
نه لر تخطر ایدر نشوه بخش وکریه فزا.
سکوت موقعی تعدیل ایدنجه بر بلبل
ترانه سیله، یورکارده جوش ایدر سودا.
صبا کچر، اکا هپ سرفرو قیلار اشجار،
— صبا که اوقشامه دن کچمز آشیانه لری —

نوازشیله طر اونلیر نبات بهار،
بهار قیزلریدر دوندورن جنبه یری.

اوت، بو خاکی... بولبل سیاهی تنویره
شکوفه در — او معنبر نجوم — کافلدر.
کایرمی صفوت علویه سیله تصویره
بو صبح تازه که پرفیض و بی معادلدر!

بو صبح تازه شو نوباوه زهره دایر،
شو یاورو قوش، شونهال ظریف نویدار؛
بتون بو منظره اول مهلقایی عرض ایلر
ظلام ایچنده، ظلام و سکوت ایچنده بکا!

انک فراقی اولورکن ایچمده زهر افشان،
نصل کورر کوزم آثار فجری شوق آلود؛
بورنکلرده انک رنکیدر باقلسه عیان،
بورنکارده انک رنکیدر فقط نابودا

شو بر ستاره که افقک یکانه زینتیدر،
غریب حزن و سکونتله چارپیور نظره؛
کچن لیل صفانک او چشم حسرتیدر
که دوردن نظر ایتمکده عالم سحره!

نه وار تحسره شبایان فقط شو غلامه؟
بنم بو کون انی تقدیره اقتدارم یوق.
هزار غنجه صولار هر نفسده، هر دمده؛
بنمده صولدی کلم، غنجه... آه! دردم چوق.
اوه نفسده صولان غنجه هر نفسده آچار؛
فقط بنم کلم آچار، او بر غریب چیچک!
کایر بهارینه خاکه رنک و روح صاچار؛
فقط بنم کلم آرتق بهار کورمیه جک!

« بنم کلم » دیدیکم بر ملکی، بر دلبر
چو جوقدی کیم نظر مہمند بولمدم

[۱] « کولمز یوزه چهره حقیقت » ده دینه بیلیر.

نه وارسه بردل محزون ایچون نشاط آور؛
انک افاضه شوقیه شاعر اولشدم.
انک صفای وصالیه شاعر اولمشکن،
نصل فراقکی تصویره اقتدارم اولور؟
شو آتشین قطرات دموع هبسندن
فصیح ترجمه حزن وانکسارم اولور!

اوت، بو شعر تر اول مهلقایه عاڈر؛
خایر، بو ظلمتک اول مهلقایه نسبتی یوق.
لسان حالمه باق، سوزلرم زواڈر؛
سرشک آلی سیرایت که حد و غایتی یوق!
اوحد و غایتی مفقود اولان سرشک ایلہ بن
خزان بولو طرینک بر مثالییم؛ احقر؛
زمین ماتمه یاغیدر دیغم شو رحمتدن
فقط نه سودم اولور، آغلامق نه حاصل ایدر؟

نصل صباح ایدی، یارب! نه صبح مقبردی،
که اوچدی روحی او مہیارمک سماواته؟
وجود نازی-که صفوتده روحه بکرردی-
براقدی بزلی جانبز، قاریشدی امواته!
قاریشدی خاک، بن آرتق نه سویلسم بی سود،
لطائف سحریدن لطیف اولان او وجود.
او کیتدی، بن قاله بیلسم ده نیلهیم مسعود!
و بررمی فائده هجرانه، آه! آه و سرود؟!

محمد فکرت

﴿ پریم دوننا ﴾

۱

سیر ایلہ شو لوحه حزینی،
باق شو طونوق ضیای حسنه؛
هر نشئه دلربای حسنه
بک لایق او جسم نازی؛
اما ینه ایلز تبسم.
آهنک ایلہ اول بت دلار
بر صحنه شوقه کلدی اما
وجهنده کی اغبار سودا

ایتمکده غروب ماهی ایما؛
ایتدکجه بو حال ایلہ ترنم
سوداسی عیان اولور لبندہ،
لرزنده حیاتی غبغبندہ!
۲

کاهی نظر ایلدوب سمایه
طورنده کی شیوه المله،
روحندن اوچان صدای غمله
فریادینی عرض ایدر خدایه؛
مرغ سحر آغلا یور سوزنده!
چشمائی ایکی شهاب دلبر
کیم اولسه ده نشو و سنی، مکدر؛
کرینده جمالی غنچه تر
کیم حزن صباح ایلہ منور؛
برخنده کورنیور یوزنده.
کویا قر ایلش تورم،
یا بر ملک صفا تالم!

۳

کاهی دوشه بک یره نکاهی
بر اویله تنقر ایلر اظهار؛
کیم ظن اولنور او غمیلی دلدار
برشعله عشق ایکن الہی
دوشتمش بوجهانه آسماندن؛
مفتون اوله رق اکا لطافت؛
هر حاله ایلش سرایت.
آغوشی حریم ناز عصمت،
کل چهره سنی مشرق محبت؛
اما ینه منفعل جهانندن؛
برنوروش اعتلایه میال؛
بر روح قدر خدایه میال!

۴

ای نغمه! انیس عقل وجانسنک،
دنیا ده بشر صفا که محبوب؛
اولمازمی سکا کوکل ده مغلوب،
سودای نهانه ترجمانسنک.
ایتدکجه هله شو قیزده فریاد،
حزنندن آیرده فیضی هر آن

بیك شعر ایلہ شاعر ایلر افغان؛
ارواح اوله رق ملول و کریان
تا عرشه چیقار انین وجدان؛
بر عالم عشق ایدرسک ایجاد!
ای نغمه! بیوک، بیوکدک اول؛
عصمتله بولشدک اولدک اکمل!

۵

بر آه ایلہ چیقسه روح تندن
صاقلانسه او نغمه خفیفه؛
اول ناله بلبل لطیفه؛
الته کیدر سمایه بندن.
زیرا که ترنم ایلین ماه
معصوم یورکلی برملکدر،
قو قلاغنی بیلین چیچکدر،
مقصودی جهانی سومامکدر؛
اللهنه منجذب دیمکدر؛
سومزمی بوانجذابی الله؟!
بیلیم که فقط ایدرمی خان
روحله صداسنی مقارن!

۶

بیلیم که او رتبه صاف اولورمی
بر روح جقانشار محنت؟
بر ظل حقیر آدمیت
انوارک ایچنده یر بولورمی؟
یوق یوق نه قدرده اولسه ک احقر،
مادام که عشق ایدرسک اظهار؛
ای روح! سور سنی او دلدار.
دوش کوکلنه ایت محبت ایثار؛
کیر نغمه سنه، او شعر غمخوار
آمازسه بیلہ سنی برابر،
ایتمزسه ک اگرچه عرشه مسکن،
عمرم کذران ایدر لبندن!

۷